

var skeet denne Mand Uret, og at han fortjente Dpreiſning. En af Forſlagsſtillerne, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgfreds (Nyholm) udtalte, „at man af ſamtlige Actſtykker, der foreligge, og af de Forhandlinger, der have fundet Sted i aften, modtager det beſtemte Indtryk, at der er tilføiet de to Mænd, for hvilke jeg har været ſærlig kaldet til at tage Ordet, Uret“ — og ſaa ſvares der fra alle Sider af Salen Hør! Ja, Ja, Hør! — „og at det ærede Thing deler min Forventning om, at der paa en eller anden Maade maa gives dem Fyldeſtjørelſe“ — ligeledes Hør! Hør! Enhver, der var tilſtede ved denne Behandling, vil erindre, hvorledes det Hele gik til, og jeg er overbevist om, at Tingen, der ſiſter en Beſlutning, en Villieſtilkjendgivelse under ſaadanne Former af Folkethinget hævedet, vil gjøre nogen Indvending mod, at dette Andragende henviſes til Krigsminiſteren. Siden jeg er kommen til at nævne denne Forhandling og denne Sag, der angaaer to Perſoner, af hvilke den ene er Skomagermeſter Mauritzen, ſkal jeg uden i mindſte Maade at fravige den Sag, der ligger for, dog nævne, at ligesaa lidt ſom Premierlieutenant Bülow til Dato har ſaaet nogen Fyldeſtjørelſe for den Uret, der ſkede ham ved hans Aſſtebigelſe, ligesaa lidt har den anden Mand til Dato ſaaet nogenſomhelſt Fyldeſtjørelſe, uagtet der har været en efter min Overbeviſning paſſende Leilighed dertil. Jeg kunde have ønsket, at den høitærede Krigsminiſter havde været tilſtede i dette Dieblit, ſaa vilde jeg have tilføiet, at det Svar, ſom den anden Bedkommende har ſaaet paa et Andragende om en paſſende Fyldeſtjørelſe, er ikke heldigt, for at bruge et meget mildt Udtryk, idet man henviſer til, at det Skomagerarbejde, ſom blev leveret under Krigen til Varedepotet, har man fundet nu ved en ny Beſigtigelse ikke var godt Arbejde, og det har man givet ham til Svar, accurat ſom om det havde været ham, der havde været Skyld derti, medens det tværtimod netop fremgaaer af Actſtykkerne, at det var ham, der ſøgte at kaſtere, og hans Meddommere, der ſøgte at antage paa Grund af Forhold, ſom de Herrer meget vel kjende af Sagens Actſtykker. Jeg beklager derfor, at Svaret var ſaa lidet heldigt, at det

ifſtedetfor at give Bedkommende en paſſende Fyldeſtjørelſe kun har været ham til ſtor, ufortjent Krænkelse. Udvalgets Fleertal har under Nr. 5 foreſlaaet Andragendet fra Examinatus juris Stephensens henviſt til Finantsminiſteren. Jeg ſkal gjentagde i Erindringen, at dette Andragende angaaer to Policebeløb fra Livsforſikringsanſtalten, ſom Andragere Søn, Lieutenant Stephensens Do formeentlig havde tilgode. Beløbene bleve imidlertid nægtede udbetalte af Livsforſikringsanſtalten, fordi Bedkommende ikke havde meddeelt Anſtalten, at han havde taget activ Deel i Krigen; men da det synes at fremgaae af Andragendet, at dette er ſkeet, fordi Bedkommende ikke var kjendt med ſin Pligt i denne Henſeende, men at han derimod havde Grund til at leve i den Tro, at Alt var i Orden, idet Anſtalten modtog hans Premier fremdeles ogſaa efter Krigen lige til hans Død, ſaa har man uden i mindſte Maade at bebreide Anſtaltens Handlemaade troet, at man af Henſyn til ſamtlige diſſe Forhold og til, at Andragenderen er en gammel uformuende Mand, der har lidt Tab ud over ſin Evne for at betale Sønnens Gjæld, burde komme Andrageren noget til Hjælp, og at den høitærede Finantsminiſter, under hvis Beſtyrelſe Forſikringsanſtalten ſtaaer, ad en eller anden Veile vilde kunne gjøre dette, naar Andragendet henviſtes til ham. — Derefter komme vi under Nr. 6 til et Forſlag af Udvalgets Mindretal om, at et Andragende fra 8 Sognecommuner i Veile og Ribe Amt henviſes til Finantsminiſteren. Det er tidligere ophlyst, at diſſe Sogne have haft en meget betydelig Byrde af Krigen, og at til Trods for Alt, hvad de enkelte Beboere i diſſe Sogne have maattet lide i Anledning af Krigen, ere Communerne gaaede ud af denne Hiſtorie med en forholdsviis meget betydelig Commune-gjæld. Det er nærmere fremhævet i Betænkningen, med hvilket Forbehold, med hvilken Forſigtighed Mindretallet foreſlaaer dette Andragende henviſt til Finantsminiſteren, idet man gaaer ud fra, at den høitærede Miniſter har Materiale nok til let at kunne gjøre en Sammenligning med de andre Sogne i den ſydlige Deel af Jylland, og at, forſaavidt det da, naar hen-